

forholdet. Arbejdergruppen foreslog, at paragraffen skulle ændres, således at den udtrykkelig fastslog, at den årlige ferie burde forlænges med beskæftigelsens varighed. Dette forslag blev imidlertid forkastet.

Den tyske regerings repræsentant foreslog derefter, at der i paragraffen skulle indføjes en henvisning til alder og til andre faktorer, der skulle give ret til længere ferie. Arbejdergruppen modsatte sig imidlertid, at der blev henvist til vedkommende arbejders alder som grundlag for en længere ferie, idet man frygtede, at dette ville gøre det vanskeligt for ældre arbejdere at få beskæftigelse. Dette forslag blev herefter trukket tilbage, men det vedtoges at ændre paragraffen således, at det blev fastsat, at den årlige ferie med løn kunne forøges med beskæftigelsens varighed eller som følge af andre faktorer.

§ 7 i bureauets udkast indeholdt en bestemmelse om, hvilke fraværelser fra arbejdet der ikke skulle anses for at afbryde den sammenhængende beskæftigelse, der blev opstillet som vilkår for den årlige ferie.

Denne paragraf gav anledning til en lang diskussion, idet det ikke fremgik helt klart af bureauets tekst, hvorvidt de forskellige former for fraværelse alene skulle ses i relation til den uafbrudte beskæftigelse som vilkår for ferien eller tillige skulle indvirke på varigheden af den årlige ferie. Der stilledes derfor en række ændringsforslag, som skulle klarlægge dette spørgsmål, men de blev alle forkastet. Der blev derefter på foranledning af kommissionens formand af bureauets repræsentanter udarbejdet en ny tekst til paragraffen, og denne tekst blev vedtaget af kommissionens flertal. Teksten falder herefter i 3 dele. Den første foreslår, at afbrydelser af arbejdet, under hvilke arbejderens modtager løn, hverken burde påvirke hans berettigelse til en årlig ferie eller dennes længde. Den anden del foreslår, at afbrydelser, der ikke betyder en afslutning af arbejderens beskæftigelse, ikke burde påvirke retten til en ferie, som der allerede var opnået ret til forud for afbrydelsen. Endelig fastsætter den tredje del, at den måde, hvorpå disse principper skulle gennemføres, burde fastlægges af det kompetente maskineri indenfor hvert enkelt land.

Der forelå videre en række ændringsforslag med hensyn til de enkelte former for fraværelse, som skulle tages i betragtning. Arbejdergruppen foreslog i denne henseende, at hvileperioder forud for og efter fødsel burde tages med i opregningen af de forskellige forhold, og dette ændringsforslag blev vedtaget, hvorimod samtlige øvrige ændringsforslag blev forkastet.

I udkastets § 9 havde bureauet som underafsnit 1 foreslået, at der skulle finde forhandlinger sted mellem arbejdsgiverne og arbejderne om det tidspunkt, på hvilket den årlige ferie med løn skulle tages. Den tyske regerings repræsentant foreslog, at der hertil skulle føjes, at den enkelte arbejders personlige ønsker såvidt muligt burde tages i betragtning, når tidspunktet for hans ferie blev fastlagt. Arbejdergruppen støttede dette forslag, men arbejdsgivergruppen modsatte sig det, idet man henviste til, at det på grund af de mange forhold, der her kom i betragtning, ikke ville være muligt at tage hensyn til den enkelte arbejders personlige ønsker i et sådant omfang, at det ville være rimeligt at tilføje den af den tyske regerings repræsentant foreslåede bestemmelse. Ændringsforslaget blev imidlertid vedtaget af kommissionen.

I § 10 havde bureauet foreslået, at det burde overlades til den nationale lovgivning at afgøre, hvorvidt unge arbejdere skulle have gunstigere vilkår med hensyn til den årlige feriers længde.

Der blev til denne paragraf stillet ændringsforslag om, at den skulle udformes således, at den udtrykkelig udtalte, at unge arbejdere burde have en længere ferie, og at det samme burde gælde for arbejdere, der blev beskæftiget ved anstrengende eller usundt arbejde. Ændringsforslaget om det sidste forhold blev imidlertid forkastet, hvorimod det blev vedtaget at ændre bestemmelsen således, at den udtrykkelig udtaler, at der bør gives unge arbejdere en længere ferie. Til begrundelse for dette ændringsforslag blev det anført, at unge arbejderes fysiske og kulturelle behov gjorde en længere ferie nødvendig. Arbejdsgivergruppen modsatte sig dette forslag, idet man henviste til de varierende forhold, der gør sig gældende for unge mennesker i de lande, som henstil-